Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26106
Copyright: Admont, Benediktinerstift

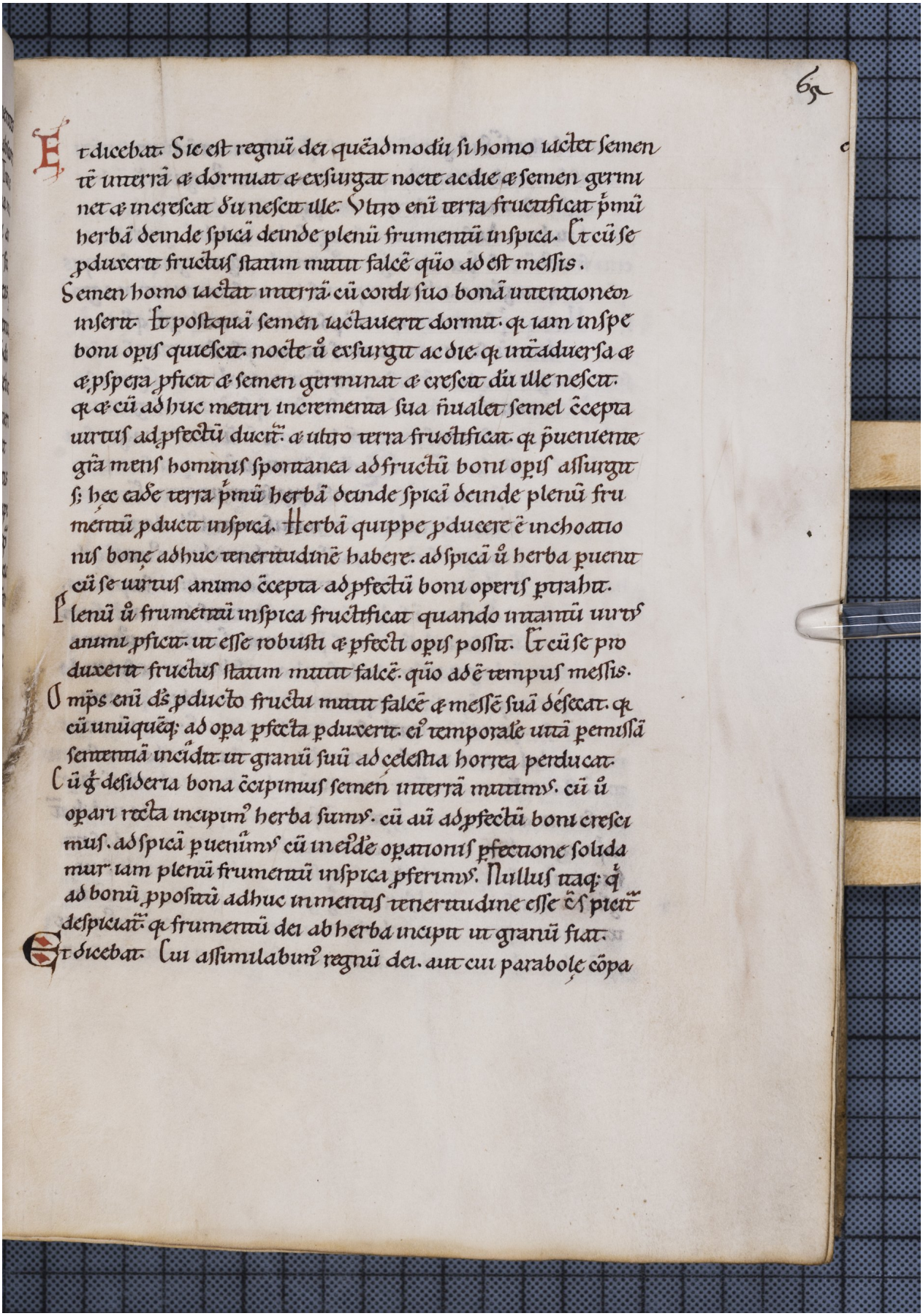

65

Et dicebat. Sic est regnũ dei quẗadmodũ si homo iactet semen
tẽ interrã & dormiat & exsurgat nocte ac die & semen germi
net & increscat dũ nescit ille. Vltro enĩ terra fructificat p̃mũ
herbã deinde spicã deinde plenũ frumentũ in spica. Et cũ se
p̃duxerit fructus statim mittit falcẽ quõ ad est messis.
Semen homo iactat in terrã cũ cordi suo bonã intentionem
inserit. Et postquã semen iactauerit dormit. q̃ iam in spe
boni op̃is quiescit. nocte ũ exsurgit ac die. q̃ in tã aduersa &
& p̃spera p̃ficit & semen germinat & crescit dũ ille nescit.
q̃ & cũ adhuc metuit incrementa sua ñualet semel ĉcepta
virtus ad p̃fectũ ducit. & ultro terra fructificat. q̃ p̃ueniente
gr̃ã mens hominis spontanea ad fructũ boni op̃is assurgit
s; hec cade terra p̃mũ herbã deinde spicã deinde plenũ fru
mentũ p̃ducit in spica. Herbã quippe p̃ducere ẽ inchoatio
nis bone adhuc tenerritudinẽ habere. ad spicã ũ herba p̃uenit
cũ se virtus animo ĉcepta ad p̃fectũ boni operis p̃trahit.
Plenũ ũ frumentũ in spica fructificat quando intentũ virtus
animi p̃ficit. ut esse robusti & p̃fecti op̃is possit. Et cũ se pro
duxerit fructus statim mittit falcẽ. quõ ad ẽ tempus messis.
Omps enĩ ds̃ p̃ducto fructu mittit falcẽ & messẽ suã desecat. q̃
cũ unũquẽq; ad op̃a p̃fecta p̃duxerit. ei temporale intã p̃missã
sententiã incidit ut granũ suũ ad celestia horrea perducat.
Cũ ꝯ desideria bona ĉcipimus semen interrã mittimus. cũ ũ
opari recta incipim̃ herba sumus. cũ aũ ad p̃fectũ boni cresci
mus. ad spicã p̃uenimus cũ in eide operationis p̃fectione solida
mur. iam plenũ frumentũ in spica p̃ferimus. Nullus itaq; q̃
ad bonũ p̃positũ adhuc in mentis tenerritudine esse ĉs picit
despiciat. q̃ frumentũ dei ab herba incipit ut granũ fiat.
Et dicebat. Cui assimilabim̃ regnũ dei. aut cui parabolẽ cõpa